

Předmluva

Slzy, to s čím se rodíme a příliš často zapomínáme, jak důležité jsou.

Když zmizí a emoce se uzamknou do nitra, může pomoci právě poezie.

Doufám, že tak jako pomohlo mně, psaní těchto básní, tak pomůže vám k prožitku pocitů, kterých se v dnešní době spíše bojíme.

M. Ingenuo

Lilie

Dívka, ta přežije, dalšího miluje,
pro život režie srdce mi ubije.

Už je to dlouho, co znal jsem ji blíže,
chybí mi chybí, mé tělo jak v síře.

Bez mízy, bez vody, prahnu po životu,
nechci už snášet tu bolestnou samotu.

Pročpak mi odešla, když já jí tak miloval,
bojoval, vytrval, ona však jenom žal.

Neštěstí ve mně pak shledala náhle,
nechtěla trpět a odešla zvadle.

Teď kvete jak lilie, zdá se že šťastně,
jiný jí miluje, já píšu básně.

M. Ingenuo

Vzpomínka

Čas rány zahojí,

to říkají všude.

Však stačí když promluvíš

a jinak to bude.

Pohled tvůj něžný

a laskavá slova,

minulost se vrátila,

do srdce mě bodá znova.

Přeju ti štěstí,

ty našlas ho dávno,

snad dává ti to,

co nám nebylo dáno.

M. Ingenuo

Spánek

Otevřu víčka, co spánkem se chvěla
přečtu si zprávu, co napsat mi chtěla.

Je to jen naděje, tu mám každé ráno,
nikdo mi nepíše, je to už dávno.

Tu něhu spánku chtěl bych hned zpátky,
láska je hřích, co přináší zmatky.

Srdce ti přibije na pýchy stěnu,
nelze ti uniknout, když chtěla bys změnu.

Rozkoš a napětí chybí ti stále,
trošičku okusíš, se mnou je amén.